

## PEDAGODZY KIERUNKU TANIEC

**Zbigniew KORYCKI** – prof., tancerz, baletmistrz, choreograf i pedagog (ur. 15.09.1930 Warszawa, zm. 28.09.1998 Warszawa). Od początku istnienia, tj. od 1972 roku kierownik Zaocznego Studium Magisterskiego Pedagogiki Baletu na Wydziale Wychowania Muzycznego PWSM, obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie. Naukę tańca rozpoczął w szkołach prywatnych Zofii Plfanc-Dróbeckiej i Anny Zabojkiny w Warszawie. W latach 1949-1951 był tancerzem Opery w Warszawie. W 1955 roku ukończył studia na Wydziale Choreograficznym w moskiewskim GITISie (obecnie Rosyjski Uniwersytet Sztuki Teatralnej). W latach 1955-58 współpracował z baletem Opery Bałtyckiej, gdzie wystawił swoją pracę dyplomową – *Ognistego Ptaka* (muz. I. Strawiński). Później, do 1969 roku był kierownikiem baletu i choreografem w Operze Śląskiej. Opracował wówczas m.in.: *Dziadka do orzechów*, *Szurale*, *Esmeraldę*, *Romeo i Julię*, *Jezioro łabędzie*, *Czarodziejską miłość*, *Fontannę Bachczysaraju*, *Śpiącą królową* i *Cudownego mandaryna*. W 1969 roku odbył staż w Baletcie XX wieku w Brukseli, a w latach 1970-72 był baletmistrzem w Scapino Ballet w Amsterdamie. W 1972 został współzałożycielem i kierownikiem specjalności Pedagogika baletu, gdzie prowadził zajęcia z przedmiotów zawodowych do 1994 roku. Do 1993 roku współpracował jako choreograf z teatrami muzycznymi w Polsce i za granicą. Nagrody: Złoty Krzyż Zasługi (1984), Medal 40-lecia PRL (1984), Zasłużony Działacz Kultury (1986), Nagroda Ministra Kultury i Sztuki (1977, 1985, 1993), Nagroda Rektora AMFC (1987, 1989).

**Danuta PIASECKA** – tancerka, dyplomowany baletmistrz-rekonstruktor tradycyjnej literatury baletowej, metodyk akademickiego tańca klasycznego i charakterystycznego, honorowy profesor Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. Danuta Piasecka w 1963 roku ukończyła Państwową Szkołę Baletową w Poznaniu w klasie Olgi Sławskiej-Lipczyńskiej. W latach 1963–1968 studiowała na Wydziale Baletmistrzowskim w Konserwatorium im. Rimskiego-Korsakowa i na Wydziale Pedagogicznym w Akademickiej Szkole Baletowej im. A.J. Waganowej w Leningradzie (Sankt Petersburg) uzyskując tytuł magistra sztuki. W obu uczelniach miała zaszczyt studiować u wybitnych artystów – pedagogów. Jej wiedzę, umiejętności i kompetencje kształtowali m.in.: Wiera Siergiejewna Kostrowicka, Natalia Aleksandrowna Kamkowa, Inna Borysewna Zubkowska, Feia Iwanowna Bałabina, Nina Wiktorowna Bielikowa, Borys Jakowlewicz Bregwadze, Aleksander Iwanowicz Puszkina (taniec klasyczny, metodyka nauczania tańca klasycznego); Tatiana Bazilewska-Bujanowska, Ninel Aleksandrowna Pietrowa, Margarita Nikołajewna Afimowa (literatura baletowa); Nikołaj Nikołajewicz Sieriebriennikow (partnerowanie); Jurij Jakowlewicz Drużynin (taniec charakterystyczny); Ludmiła Andrzejewna Linkowa (krytyka baletu); Izaak Dawidowicz Glikman (historia teatru); Anatolij Nikodimowicz Dimitriew (czytanie partytur). Po studiach, w 1968 roku, rozpoczęła pracę artystyczną w Teatrze Wielkim w Warszawie, przechodząc

wszystkie szczeble awansu zawodowego tancerza scenicznego. Na stanowisku solistki zatrudniona była w latach 1970–1989, do zakończenia kariery scenicznej. Występowała we wszystkich baletach będących ówczesnie w repertuarze Teatru Wielkiego, kreując wiele ról, w tym partii solistycznych. W 1968 roku została zatrudniona w Państwowej Szkole Baletowej w Warszawie. Pracowała w niej do 1995 roku, ucząc tańca klasycznego, prowadząc też lekcje repertuaru – literatury baletowej. Wykształciła w tym czasie wielu tancerzy, którzy zasilili zespół baletowy Teatru Wielkiego i inne zespoły polskich i zagranicznych teatrów muzyczno-baletowych. Wśród uczniów i absolwentów byli m.in. Sylwia Dytkowska – solistka Teatru Wielkiego i Anna Grabka-Szpilman – solistka Teatru Wielkiego i Hamburg Ballet Johna Neumeiera. W 1972 roku współtworzyła ramy programowe Zaocznych Wyższych Studiów Nauczycieli Tańca podejmując pracę w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. W uczelni tej, dziś w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, na kierunku *taniec*, specjalności *pedagogika baletowa*, pracuje na stanowisku wykładowcy tańca klasycznego, dydaktyki tańca klasycznego i literatury baletowej kształcąc pedagogów tańca dla potrzeb (przede wszystkim) polskiego, profesjonalnego szkolnictwa baletowego. Na przestrzeni lat wyróżniającymi dyplomantami byli m.in. Bożena Kociołkowska, Elżbieta Jaroń, Małgorzata Kucharska-Nowak, Jolanta Rybarska, Irena Tarasiewicz, Maria Bilska, Zygmunt Sidło i Kazimierz Wrzosek (nauczyciele, kierownicy artystyczni, dyrektorzy szkół baletowych). Od 1981 roku Danuta Piasecka współpracowała z wieloma teatrami we Włoszech. W Teatro Massimo w Palermo, Teatro Comunale we Florencji, Teatro Dell'Opera w Rzymie, Teatro Arena di Verona zatrudniona była na stanowisku *maestra di ballo* prowadząc zajęcia zespołowe, lekcje tańca klasycznego oraz próby bieżącego repertuaru baletowego. Pod jej okiem doskonaliły swoje umiejętności największe włoskie baleriny – Carla Fracci, Elisabetta Terabus, Margherita Parilla i Marga Nativio. Wielu innych uczestniczyło w prowadzonych przez nią międzynarodowych stażach baletmistrzowskich dla profesjonalnych tancerzy. Danuta Piasecka pracowała jako pedagog gościnny w Narodowej Akademii Tańca w Rzymie, a także na stanowisku pedagoga-repetytora w Słowackim Teatrze Narodowym (Słowenskoje Narodne Divadlo) w Bratysławie.

#### **Chronologiczny wykaz dokonań artystycznych:**

- 1968 – udział w Międzynarodowym Konkursie Baletowym w Warnie; tańczyła: *pas de deux* z II aktu baletu *Giselle* (A. Adam / J. Coralli / J. Perot), *pas de deux* z III aktu baletu *Śpiąca królewna* (P. Czajkowski / M. Petipa), duet *Ptak i myśliwy* (E. Grieg / L. Jakobson).

#### **Teatr Wielki w Warszawie**

- 1969 – Wiosna, Jesień, Pawana w balecie *Kopciuszek* (S. Prokofiew / A. Cziczinadze)
- 1970 – Taniec z tamburynami w balecie *Romeo i Julia* (S. Prokofiew / A. Cziczinadze)
- 1971 – Juanita, *Grands pas* w balecie *Don Kichot* (A. Minkus / A. Cziczinadze)
- 1972 – Giselle w balecie *Giselle* (A. Adam / A. Cziczinadze)
- 1972 – główne role w *Czterech baletach* (poemat symfoniczny *Odlewnia stali* A. Mosołow / J. Lazzini)

- 1973 – Ćma i Tancerka wschodu w balecie *Pan Twardowski* (L. Różycki / W. Gruca)
- 1973 – *pas de trois, pas de quatre*, Narzeczona w balecie *Jezioro łabędzie* (P. Czajkowski / B. Chaliułow)
- 1974 – Rzeźba I w balecie *Rzeźby mistrza Piotra* (R. Twardowski / T. Kujawa)
- 1974 – Wskazówka zegara, Wiara w balecie *Coppelia* (L. Delibes / A. Messerer)
- 1975 – Chiarina w balecie *Karnawał* (R. Schumann / W. Gruca)
- 1975 – Klara w balecie *Panna Julia* [w] „Balety Birgit Culberg” (B. Culberg / T. Rongstrom)
- 1978 – Enona w balecie *Fedra* [w] *Balety Serge’a Liffara* (G. Auric / Liffar)
- 1979 – Ptak miłości w balecie *Szeherazada* (M. Rimski-Korsakow / R. Kuzniecowa)
- 1979 – solistka w *Symfonii klasycznej* (S. Prokofiew / W. Jelizariew)
- 1980 – Orzeł w balecie *Rara Avis* [w] *Balety A. Mendeza*
- 1981 – walc cis-moll, mazurek D-dur w balecie *Les Sylphides* (F. Chopin / J. Piasecki wg M. Fokina)
- 1982 – Zefir i Flora w operze *Hrabina* (St. Moniuszko / W. Borkowski)
- 1982 – solistka w poemacie *Mity* (K. Szymanowski / T. Kujawa)
- 1983 – Wróżka srebra w balecie *Śpiąca królewna* (P. Czajkowski / P. Gusiew)

Teatry operowe i baletowe w Niemczech, Danii, Włoszech

- 1968-1983 – występy w wielu baletach, podczas całej kariery scenicznej, w ramach tournée Teatru Wielkiego w Warszawie

#### **Działalność pedagogiczna:**

- 1968-1995 – nauczyciel tańca klasycznego i literatury baletowej w Państwowej Szkole Baletowej im. R. Turczynowicza w Warszawie
- 1970 – wykładowca na wakacyjnym kursie dla nauczycieli tańca klasycznego szkół baletowych, zorganizowanym przez COPSA w Warszawie
- od 1972 – wykładowca tańca klasycznego, metodyki nauczania tańca klasycznego, literatury baletowej w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie
- 1987 – wykładowca letniego kursu „Stage Inaugurale” we Florence Dance Center (Florencja/Włochy)
- 1988 – wykładowca letniego kursu „Nel nome di Tersicore” w Teatro Tenda we Florencji (Włochy)
- 1988 – Stage di Danza Classica con Danuta Piacecka (Caserta/Włochy)
- 1989 – wykładowca zimowego kursu tańca klasycznego w Il Centro Studi Danza (Caserta/Włochy)
- 1990 – *Grand pas* z baletu *Paquita*; *Les Sylphides* – przygotowanie występu scenicznego na egzamin dyplomowy (Teatr Wielki w Warszawie)
- 1990, 1992 – wykładowca letniego kursu *Vacanze con la Danza*, (Grado/Włochy)
- 1994 – wykładowca letniego kursu *Stage Internazionale di Danza* (Roncegno/Włochy)
- 1995 – *Pas d’action* z baletu *La Bayadere* – przygotowanie występu scenicznego na egzamin dyplomowy (Teatr Wielki w Warszawie)

- 1998 – wykładowca tańca klasycznego i literatury baletowej w Państwowej Akademii Tańca w Rzymie (Accademia Nazionale di Danza, Roma)
- od 1995 roku (kilkukrotnie) przygotowanie studentów kierunku Taniec do występów scenicznych w Sali Koncertowej UMFC

#### **Działalność baletmistrzowska:**

- 1979 – współpraca w przygotowaniu premiery baletu *Giselle* w Teatrze Wielkim w Łodzi
- 1980-1981 – Maître de ballet (Maestra di ballo) w Teatro Massimo di Palermo (Palermo/Włochy)
- 1985-1986 – Maître de ballet (Maestra di ballo) w Teatro Comunale di Firenze (Palermo/Włochy)
- 1989 – Maître de ballet (Maestra di ballo) w Teatro Dell'Opera di Roma (Rzym/Włochy)
- 2010-2011 – baletmistrz w Slovenske Narodne Divadlo (Bratysława/Słowacja)
- 2013 – Maître de ballet (Maestra di ballo) w Venezia Balletto A.S.D — Centro di Formazione Professionale (Wenecja/Włochy)

#### **Odnaczenia, nagrody, tytuły honorowe:**

- 1987 – srebrny Krzyż Zasługi (Teatr Wielki w Warszawie)
- 1989 – Premio Europeo „Lorenzo il Magnifico” Accademia Internazionale Medicea (Florencja/Włochy)
- 1989 – Senator honorowy Międzynarodowej Akademii Medycejskiej we Florencji – Accademia Internazionale Medicea (Florencja/Włochy)
- 2017 – Profesor Honorowy Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca UMFC

**Jarosław PIASECKI** – tancerz, pedagog, baletmistrz. Absolwent Państwowej Szkoły Baletowej w Poznaniu, uczeń Olgi Sławskiej. W latach 1963-1968 studiował w Konserwatorium im. M. Rimskiego-Korsakowa w Leningradzie (Sankt Petersburg), zdobywając dyplom pedagoga tańca klasycznego oraz baletmistrza ze specjalizacją korepetytora i realizatora rosyjskiej klasyki choreograficznej. W Sankt Petersburgu uczestniczył w lekcjach tańca klasycznego prowadzonych przez legendarnego pedagoga Aleksandra Puszkina. Po ukończeniu studiów był tancerzem Teatru Wielkiego w Warszawie oraz pedagogiem stołecznej Szkoły Baletowej, gdzie w latach 1988-1991 pełnił funkcję dyrektora artystycznego. Od 1972 roku wykładał metodykę nauczania tańca klasycznego, partnerowania i repertuaru baletowego w Studium Nauczycieli Tańca Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Jako pedagog uczestniczył też w międzynarodowych stażach z cyklu „Vacanze con la danza” w Grado (Włochy). Na polskich scenach realizował choreografie klasyczne z rosyjskiego repertuaru baletowego: *Sylfidy* w choreografii M. Fokina

(Opera Śląska 1977; Opera Bałtycka 1978; Teatr Wielki w Warszawie 1981), *Giselle* w oryginalnej wersji Perrota, Corallego i Petipy (Teatr Wielki w Łodzi 1979), *Dziadek do orzechów* według tradycyjnej wersji scenicznej Wasilija Wajnonena (Teatr Wielki w Łodzi 1980).

**Krystyna ŚWIDERSKA** – doktor nauk wychowania fizycznego. Absolwentka Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu (1965). Wykładowca na kierunku Taniec przedmiotów *anatomii z elementami biomechaniki i fizjologii, gimnastyki korekcyjnej* w latach 1972-2006. W latach 1953-1975 współpracowała z Państwową Szkołą Baletową w Poznaniu w zakresie badań nad układem narządu ruchu u dzieci i młodzieży. W latach 1953-1960 współpracowała z Kliniką Ortopedii i Neurochirurgii Akademii Medycznej w Poznaniu, w latach 1959-1986 z Polskim Towarzystwem Lekarskim. Nagrody: Rektora III stopnia za szczególne osiągnięcia dydaktyczne (1986), Nagroda Zespołowa Ministra Kultury i Sztuki (1993), Medal za zasługi dla Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina (2014), Srebrny Medal „Gloria Artis” Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Autorka wielu publikacji naukowych, m.in. publikacji *Zdrowie tancerzy* (Warszawa 1995).

**Roderyk LANGE** – profesor, doktor habilitowany, tancerz, antropolog tańca, wykładowca. Od 1946 roku uczęszczał do szkoły tańca Urszuli Gryglewskiej w Bydgoszczy, w latach 1952–1954 tańczył w zespole Marceli Hildebrandt-Pruskiej przy Filharmonii Poznańskiej. Odbił studia w dziedzinie analizy i notacji ruchu oraz tańca w Folkwang Hochschule w Essen. Studiował etnologię i antropologię kulturową na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu i na Uniwersytecie Wrocławskim. W latach 1954–1967 był kierownikiem Działu Tańca w Muzeum Etnograficznym w Toruniu. Prowadził prace terenowe w Polsce, Europie Wschodniej, Indonezji, Melanezji, Egipcie i wśród Słowian Południowych. W latach 1965–1967 wykładał antropologię tańca na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, w latach 1958–1967 był wykładowcą w Studium Tańca przy Centralnej Poradni Amatorskiego Ruchu Artystycznego (CPARA) w Warszawie. Od 1967 roku mieszka na stałe poza granicami Polski. W latach 1967–1972 był starszym wykładowcą w Laban Art of Movement Studio w Addlestone, od 1971 do 2003 roku dyrektorem Centre for Dance Studies na wyspie Jersey oraz w latach 1975–1982 wykładowcą antropologii tańca na Queen’s University w Belfaście oraz na London University i w Laban Centre w latach 1976–1993. Od 1980 do 1996 roku był kierownikiem Europejskiego Seminarium Kinetografii w Paryżu, w latach 1989–2003 profesorem antropologii tańca na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, w latach 1999–2007 wykładowcą antropologii tańca w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Od 1979 roku jest profesorem etnologii na Polskim Uniwersytecie na Obczyźnie w Londynie oraz od 1993 roku dyrektorem Instytutu Choreologii w Poznaniu. Członek licznych gremiów: Fellow, Royal Anthropological Institute w Londynie, Co-chairperson of ICTM Study Group on Ethnochoreology (1986–1992), Fellow, International

Council of Kinetography Laban, Membre Conseil International de la Danse – UNESCO w Paryżu, od 1956 roku członek Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, od 2009 roku prezes Polskiego Forum Choreologicznego. Opublikował liczne prace z zakresu antropologii tańca i choreologii. W 1989 roku otrzymał Honorową Odznakę Miasta Poznania, w 1990 roku Nagrodę i Medal im. Oskara Kolberga, w 2005 roku tytuł Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres przyznany przez Ministra Kultury Francji za dokonania w dziedzinie nauki i sztuki, a w 2013 roku złoty medal – Zasłużony Kulturze „Gloria Artis” nadany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie.

**Małgorzata KUCHARSKA-NOWAK** – tancerka, choreograf, pedagog tańca – absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Warszawie (1972) i Zaocznych Wyższych Studiów Nauczycieli Tańca (1977) w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie (dziś Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina). Pracę magisterską pt. *Tańce lasowiackie* napisała pod kierunkiem prof. Krystyny Rokitnickiej. Przedmiotów głównych uczyła się u st. wykł. Danuty Piaseckiej, dr Krystyny Świdorskiej i prof. Zbigniewa Koryckiego. Była stypendystką rządu węgierskiego w zakresie nauki tańców węgierskich w szkole baletowej w Budapeszcie i w Magyar Állami Népi Együttes (1973, 1977, 1996). Wiedzę i umiejętności praktyczne na temat tańców ludowych zdobywała pod okiem wybitnych polskich regionalistów – Andrzeja Chowańca, Andrzej Jakubca, Jana Karpiela (tańce góralskie), Grażyny Dąbrowskiej (tańce kurpiowskie), Pawła Szewki (tańce kaszubskie), Janiny Marcinkowej (tańce śląskie), Wandy Kaniorowej (tańce lubelskie). Edukację w zakresie tańca pogłębiała uczestnicząc w seminariach i warsztatach prowadzonych przez Zofię Stęszewską (muzykologia), Roderyka Lange (antropologia tańca), Borysa Bregwadze, Ludmiłę Siereżnikową, Ludmiłę Kowaliową, Thomasa Lunda (taniec klasyczny, literatura baletowa), Pilar Martinez, Teo Barea (tańce hiszpańskie), Anatolija Borzowa (tańce rosyjskie), Konrada Drzewieckiego, Andre Tysona, Joe Altera, Mie Kokhuis (taniec współczesny).

Wieloletnia nauczycielka tańca klasycznego, ludowego i charakterystycznego w szkołach baletowych w Bytomiu (1972–1975) i Warszawie (1975–1990). Od 1983 r. związana z Wydziałem Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Rytmiki i Tańca UMFC. Prowadziła zajęcia z tańca na specjalności *rytmika* (1990–2003). Jako opiekun praktyk pedagogicznych i wykładowca tańca charakterystycznego, ludowego, dydaktyki polskich tańców narodowych (i innych mających w tytule polskie tańce ludowe i narodowe) pracuje ze studentami pedagogiki baletowej, choreografii i teorii tańca. W latach 1994–2010 pełniła funkcje kierownicze na specjalności *pedagogika baletowa*, później na kierunku *taniec*. W latach 1994–2005 była kierownikiem *pedagogiki baletowej*, od 2005 r. do 2007 r. - kierownikiem kierunku *taniec*, a od 2008 r. do 2010 r. – pełnomocnikiem dziekana ds. studiów niestacjonarnych na kierunku *taniec*. Odpowiadając za rozwój merytoryczny i prace organizacyjne kierunku, dbała o dobór najwyższej klasy kadry pedagogicznej i dostosowywanie planów studiów do zmieniających się wyzwań współczesnej sztuki tańca. Z jej inicjatywy wprowadzone zostały do programów nauczania pedagogiki baletowej m.in.

regularne praktyki i dyplomy pedagogiczne w szkołach baletowych oraz tzw. wykłady zmienne ze światowej sławy tancerzami, choreografami i pedagogami z Sankt Petersburga, Moskwy, Kopenhagi, Dublinu, Hamburga, Budapesztu i Barcelony. Była opiekunem artystycznym dyplomów z kompozycji tańca, które odbywały się na scenach UMFC i Teatru Wielkiego – Opery Narodowej. Organizowała i sprawowała opiekę artystyczną dorocznych koncertów pedagogiki baletowej, w tym koncertów jubileuszowych kierunku. Opisywała dzieje kształcenia pedagogów tańca w UMFC w okolicznościowych folderach. Promowała i recenzowała prace licencjackie i magisterskie studentów specjalności *pedagogika baletowa, choreografia i teoria tańca, rytmika*. Wśród wyróżniających się absolwentów są m.in.: Klaudia Carlos-Machej – ad. dr, prodziekan Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca; Bernadetta Wojdat-Sujkowska – wykładowca UMFC; Wioletta Milczuk – kierownik baletu PZLPiT „Mazowsze”, Krystyna Frąckowiak – dyrektor artystyczna w Ogólnokształcącej Szkole Baletowej w Poznaniu; Małgorzata Borowiec, Milena Jurczyk, Maria Kuśnierz, Katarzyna Dziok – nauczycielki tańca ludowego i charakterystycznego w ogólnokształcących szkołach baletowych w (odpowiednio) Warszawie, Gdańsku, Łodzi, Bytomiu. Jest kierownikiem i współtwórczynią (w 2001 r.) Podyplomowych Studiów Teorii Tańca; inicjatorką i wykładowczynią ogólnopolskiego Forum Tańców Polskich organizowanego cyklicznie (od 2014 r.) w UMFC.

W latach osiemdziesiątych XX w. była ekspertem Rady Ekspertów ds. Folkloru Ministerstwa Kultury i Sztuki; współtworzyła systematykę kroków i figur polskich tańców narodowych. Jest członkiem Polskiej Sekcji CIOFF – Międzynarodowej Rady Stowarzyszeń Folklorystycznych, Festiwali i Sztuki Ludowej i jurorem ogólnopolskich Turniejów Tańców Polskich. Pracowała jako choreograf, pedagog i konsultant merytoryczny polskich i zagranicznych zespołów pieśni i tańca – m.in. Magyar Állami Népi Együttes (Węgry), União Juventus (Brazylia). Uczyła i tworzyła choreografie polskich tańców narodowych w szkole baletowej w Arenys de Mar (Hiszpania), szkole baletowej w Budapeszcie (Węgry), Akademii Baletu Rosyjskiego im. A. Waganowej i Akademii Kultury i Sztuk w St. Petersburgu (Rosja).

#### **Ważniejsze kompozycje:**

- *Bukoliki, Mała suita, Melodie ludowe* - muz. W. Lutosławski
- *Mazur z opery Straszny Dwór; mazur z opery Halka* - muz. S. Moniuszko
- *Krakowiak z wodewilu Cud mniemany, czyli Krakowiacy i Górale* - muz. J. Stefani
- *Oberek, mazur z baletu Wesele krakowskie w Ojcowie* - muz. K. Kurpiński, J. Damse
- *Polonez „Witaj Królu”* – muz. K. Kurpiński
- *Oberek* - muz. G. Bacewicz
- *Mazurka z kurentem* – muz. B. Konowalski
- *Tańce góralskie* – oryginalna muzyka ludowa w opracowaniu A. Jakubca
- *Suita kurpiowska, suita szamotulska, suita kaszubska* – muz. A. Nowak
- *Krakowiak, Kujawiak, Oberek* – muz. R. Smoczyński

#### **Nagrody i odznaczenia:**

- Nagroda Rektora AMFC III st. – 1990
- Nagroda zespołową ministra (MKiS) – 1993
- Nagroda Rektora AMFC II st. – 1997, 2000, 2001, 2009
- Brązowy medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis – 2010